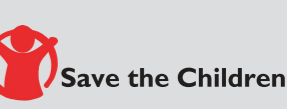

ឯកសារនេះផ្តោតលើសកម្មភាពជំនួយមនុស្សធម៌ ដែលបានអនុវត្តក្រោមជំនួយ មូលនិធិសហគមន៍អឺរ៉ុប។ រាល់ទស្សនៈទាំងឡាយនៅក្នុងឯកសារនេះ មិនត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យមានលក្ខណៈសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ឡើយ។ សហគមន៍អឺរ៉ុប មិនទទួល ខុសត្រូវលើការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទាំងឡាយណានៅក្នុងអត្ថបទនេះទេ។

Humanitarian Aid and Civil Protection

វាមានតម្រូវការក្នុងការធ្វើការជាមួយយុវជន ជាពិសេសស្ត្រីវ័យក្មេង។ វិធីសាស្ត្រកាត់បន្ថយ ហានិភ័យសកម្ម គួរតែត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ដើម្បី ទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ដូចជាការ ធ្វើការស្ម័គ្រចិត្តនៅក្នុងការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះ មហន្តរាយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខុបសគ្គ មួយចំនួនដូចជាលក្ខណៈតិចតួច ធ្វើឲ្យយុវនារីបង្វែរ ការចាប់អារម្មណ៍ទៅបម្រើការងារនៅក្រៅតំបន់ ឬក្រុមហ៊ុនសំណង់ដែលនៅក្បែរ ហើយដែលផ្តល់ ប្រាក់ឈ្នួលពលកម្មប្រសើរជាង។ ការសិក្សាផ្តល់ អនុសាសន៍ធ្វើការជាមួយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ស្ត្រី ដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងបញ្ចុះបញ្ចូលរដ្ឋាភិបាល សម្រាប់ការជំរុញការចូលរួម និងភាពជាអ្នកដឹកនាំ របស់ស្ត្រី នៅក្នុងអង្គការមូលដ្ឋាន និងដើម្បីលើក ទឹកចិត្តដល់ពួកគេដើម្បីបញ្ចូលយេនឌ័រ និងទស្សនៈ ទាននៃការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ នៅក្នុងវិធីសាស្ត្ររបស់ខ្លួន។ បញ្ហានៃប្រាក់កម្រៃ ទាប គឺជាបញ្ហាអាទិភាពមួយសម្រាប់ការតស៊ូមតិ ជាមួយរដ្ឋាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិ។

ការពន្យល់ណែនាំពីគោលគំនិតនៃការត្រៀមរៀបចំ គ្រោះមហន្តរាយ (អឺរ៉ុប សាវ៉ាន់អុកស្វាម)

ប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការកំណត់ និងកសាង សមត្ថភាព របស់ក្រុមគោលដៅដែលទំនងជាធ្វើចំណាកស្រុក តិចតួច។

ការធ្វើសវនកម្មយេនឌ័រលើការបណ្តុះបណ្តាល សង្គារ និងខុបករណ៍ដែលកំពុងប្រើប្រាស់នៅក្នុង ការធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ បាន បង្ហាញថា វានៅតែមានចំណុចដែលត្រូវធ្វើការកែ លម្អ បើទោះជាមានការផ្តោតលើការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ ទៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនៃការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយដោយមានការចូលរួមពី សហគមន៍ និងផែនការត្រៀមរៀបចំនិងឆ្លើយតប គ្រោះមហន្តរាយក៏ដោយ។ ខុបករណ៍ផែនទីតូនាទី យេនឌ័រនៅក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះ មហន្តរាយដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍បាន នាំមកនូវការផ្តោតអារម្មណ៍ជាថ្មីលើបទពិសោធន៍ ផ្សេងៗគ្នារបស់ស្ត្រីនិងបុរស នៅមុនពេល ក្នុង អំឡុងពេល និងក្រោយពេលគ្រោះមហន្តរាយ។ ប៉ុន្តែយើងអាចធ្វើបានច្រើនលើសនេះទៀត ដើម្បី ពិនិត្យមើលលើខុបសគ្គ និងការរារាំង និងការទទួល បាននិងភាពជាម្ចាស់នៃធនធាន។ យេនឌ័រ គួរតែ ត្រូវបានបញ្ជ្រាបទៅក្នុងទូទាំងគោលការណ៍ណែនាំ

និងខុបករណ៍ទាំងអស់ ជាជាងបញ្ជ្រាបយេនឌ័រតែ នៅក្នុងម៉ូឌុល/ ខុបករណ៍ជាក់លាក់មួយឬពីរ ប៉ុណ្ណោះ។

អក្ខរកម្ម និងកង្វះការអប់រំ និងទំនុកចិត្ត (ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី) តម្រូវឲ្យមានវិធីសាស្ត្រ ដោយមានការចូលរួមសាមញ្ញ និងការបណ្តុះ បណ្តាលបន្ថែមទៀតដល់អ្នកចូលរួម។

ដំណើរការប្រមូលទិន្នន័យ ត្រូវបានពិនិត្យជាមួយ នឹងកែវពង្រីកយេនឌ័រ។ ទិន្នន័យបែបបរិមាណ សំខាន់ៗ ត្រូវបានប្រមូលជារៀងរាល់ខែ សម្រាប់ គោលបំណងរៀបចំផែនការរបស់គណៈកម្មាធិការ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រមូលទិន្នន័យទូទៅ (បន្ថែម លើការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ)។ វា គឺជាទិន្នន័យដែលបែងចែកតាមយេនឌ័រ ក្នុងកម្រិត ណាមួយប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែអាចផ្តល់ផលអត្ថប្រយោជន៍ ច្រើនបន្ថែមទៀត ពីការបែងចែក ដូចជាទិន្នន័យ បែងចែកសម្រាប់កុមារ គឺកុមារ និងកុមារី ជាដើម។ ការប្រមូលទិន្នន័យបែបគុណភាពដែលមានតម្លៃ តាមបែបយេនឌ័រ គួរតែអនុវត្តជាមួយស្ត្រី និងបុរស ឲ្យមានជំនាញ និងការផ្តោតជាក់លាក់។

ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែមទៀត មានការចាំ បាច់នៅគ្រប់កម្រិត ប្រសិនបើចង់ទទួលបានវិញ្ញាបន យេនឌ័រក្នុងកម្រិតស៊ីជម្រៅមួយ។ កង្វះនៃភាពជា អ្នកដឹកនាំរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្ត រាយ និងកង្វះការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការប្រមូល ទិន្នន័យ អាចនាំដល់កង្វះខាតនៃការផ្តោតអារម្មណ៍ លើយេនឌ័រ និងកង្វះខាតលើព័ត៌មានកម្រិតសហគមន៍ ជាក់លាក់ ដែលស្ត្រីជាអ្នកផ្តល់នូវព័ត៌មាន ជាក់លាក់។ ការបញ្ចូលស្ត្រីនៅក្នុងការប្រមូល ទិន្នន័យ នឹងបង្កើនការចូលរួមរបស់ស្ត្រី និងជួយ បង្កើនទំនុកចិត្តដល់ពួកគេ។

សរុបសេចក្តី

គម្រោង “គម្រោងកសាងសហគមន៍ឲ្យមានភាពធន់ទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយ នៅកម្ពុជា ជំហាន ២” មានការចាប់ផ្តើមល្អក្នុងការសម្រេចបាននូវស្ថេរភាព សំខាន់ គឺ “ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការធ្វើផែនការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងក្នុងការស្តារឡើងវិញក្រោយគ្រោះមហន្តរាយ មានការកើនឡើង នាចុងបញ្ចប់នៃគម្រោង (លទ្ធផលទី ៣ ស្ថេរភាពទី ៥)។

វាពិតជាមានតម្លៃ ដើម្បីបង្កើនភាពធន់នៃជនក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះបំផុត ដែលគាត់ច្រើនជាស្ត្រីនិងកុមារ ដែលបង្ហាញតាមរយៈការសិក្សាស្រាវជ្រាវសកម្មភាព ដោយមានការចូលរួម។ ភាពរីកចម្រើនជាមួយ គឺយឺត។ ខណៈពេលដែលការយល់ដឹងពីយេនឌ័រមានការកើនឡើង ហើយគម្រោង បានជួយកំណត់អត្តសញ្ញាណជន ងាយរងគ្រោះសម្រាប់ជំនួយ (ដូចជាស្ត្រីមកពីគ្រួសារក្រីក្រ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ) វាមានចំណុចមួយចំនួនសម្រាប់ការកែលម្អ ដើម្បីបង្កើនទិដ្ឋភាព យេនឌ័របន្ថែមទៀត ទៅក្នុងសកម្មភាពគម្រោង ការបណ្តុះបណ្តាល និងខុបករណ៍មួយចំនួន។

ជាលទ្ធផលនៃបញ្ហាប្រឈមជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ និងរចនាសម្ព័ន្ធដែលកើតឡើងពីភាពលំអៀងបិកាធិបតេយ្យនៅកម្ពុជា អត្ថប្រយោជន៍យេនឌ័រដែល ចំណេញដល់ បុរស នៅតែមាន។ ហេតុនេះហើយ ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ កំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលឱកាសចូលរួម និងភាពជាអ្នកដឹកនាំ របស់ស្ត្រីនៅមានកម្រិត ហើយមិនមានកូសាសម្រាប់ការដឹកនាំរបស់ស្ត្រី នៅក្នុងគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ។

ដោយសារតែប្រជាជននៅតំបន់ក្រីក្រដាច់ស្រយាល នៅតែបន្តជួបប្រទះបញ្ហា ប្រឈមកាន់តែអាក្រក់ឡើងៗ យ៉ាងខ្លាំងពីគ្រោះមហន្តរាយដែលជាទិពលនៃ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ វាពិតជាមានតម្រូវការដាច់បាច់ ក្នុងការបន្តការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រនិងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយឲ្យកាន់តែខ្លាំងជាងមុន ទៅទៀត។

វិញ្ញាបនបត្រខ្មែរ ក្នុងបរិបទ នៃការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

ការវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ គម្រោងកសាង សហគមន៍ឲ្យមានភាពធន់ទៅនឹង គ្រោះមហន្តរាយនៅកម្ពុជា ជំហាន ២

សេចក្តីផ្តើម

សិក្ខាសាលាស្តីពីការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនៅខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ក្នុងគម្រោងកសាងសហគមន៍ឲ្យមានភាពធន់ទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៅកម្ពុជា ជំហាន ២ (អឺរ៉ុប សាវ៉ាន់អុកស្វាម)

សេចក្តីផ្តើម

ការសិក្សានេះផ្តោតលើបញ្ហាសំខាន់ៗចំនួនពីរក្នុងប្រទេសកម្ពុជា រួមមានគ្រោះមហន្តរាយដែលបានជួបប្រទះជាញឹកញាប់នៅតំបន់ជនបទក្រីក្រ ដូចជា គ្រោះរាំងស្ងួត គ្រោះទឹកជំនន់និងខ្យល់កន្ត្រាក់ និងអត្ថប្រយោជន៍យេនឌ័រនៅក្នុងទិដ្ឋភាពជាច្រើននៃសង្គមកម្ពុជា។

ការស្រាវជ្រាវ បានបង្ហាញថា ក្នុងអំឡុងពេលនៃគ្រោះមហន្តរាយ ជនងាយរងគ្រោះបំផុត ជាអ្នកដែលរងទុក្ខបំផុត ហើយជាទូទៅស្ត្រី គឺជាក្រុមដែល ងាយរងគ្រោះបំផុត។ កត្តាសង្គម ដូចជាអាយុ ជាតិសាសន៍ ការដើរហើរ ការទទួលបានព័ត៌មាន និងការទទួលបានធនធាន រួមចំណែកក្នុងការធ្វើឲ្យខុសគ្នានៃ ផលប៉ះពាល់មកលើក្រុមសង្គមនានាជាពិសេសស្ត្រី។

ការធ្វើផែនការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់វិញ្ញាបនបត្រយេនឌ័រនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ តម្រូវឲ្យមានមិនត្រឹមតែទិន្នន័យបែងចែកតាមភេទប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែការវិភាគស៊ីជម្រៅផងដែរ។ ការសិក្សានេះ ត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីជូនដំណឹងដល់គម្រោងកសាងសហគមន៍ឲ្យមានភាពធន់ទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយ នៅកម្ពុជា ជំហាន ២។ គម្រោងនេះត្រូវបានអនុវត្តដោយសម្ព័ន្ធនៃបណ្តាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ រួមមានអង្គការឌីស៊ីអេស/ស៊ីអេស អង្គការអុកស្វាម អង្គការកើន អង្គការ Save the Children និងសម្របសម្រួលដោយអង្គការអាកស៊ីអេស។ គម្រោង ត្រូវបានអនុវត្តដោយដៃគូក្នុងស្រុកនៅក្នុងខេត្តចំនួនបួននៅកម្ពុជា រួមមានខេត្តពោធិសាត់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ខេត្តកំពង់ធំ និងខេត្តបន្ទាយមានជ័យ។

ការសិក្សា ផ្តោតលើការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាតាមរយៈកញ្ចប់យេនឌ័រ សវនកម្មយេនឌ័រលើច្បាប់ គោលការណ៍ណែនាំ និងឯកសារ ពាក់ព័ន្ធ។ វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវសកម្មភាពដោយមានការចូលរួម ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋាន។ អង្គការអុកស្វាម និង អង្គការឌីស៊ីអេស/ស៊ីអេស ដឹកនាំការសិក្សាស្តីពីសវនកម្មយេនឌ័រ និងការស្រាវជ្រាវសកម្មយេនឌ័រដោយមានការចូលរួមយេនឌ័រ។

គោលបំណងនៃការសិក្សា គឺដើម្បីវាស់ស្ទង់ភាពជោគជ័យនៃការអនុវត្តគម្រោង ចងក្រងឯកសារស្តីពីការអនុវត្ត និងផ្តល់អនុសាសន៍ ដើម្បីបង្កើន វិញ្ញាបនបត្រយេនឌ័រ។

វិនិច្ឆ័យ

ដំណាក់កាលទី ១៖ ការធ្វើសវនកម្មយេនឌ័រ។ ការធ្វើសវនកម្មបឋមលើយេនឌ័រ ត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណពីរបៀបយេនឌ័រនៃច្បាប់ និង គោលនយោបាយនៅថ្នាក់ជាតិ និងគោលការណ៍ ណែនាំ គំរូ និងឯកសារផ្សេងទៀតស្តីពីការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ដំណាក់កាលទី ២៖ ការស្រាវជ្រាវសកម្មភាព ដោយមានការចូលរួម។ បច្ចេកទេសស្រាវជ្រាវដោយ មានការចូលរួមត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីពិនិត្យមើល ពីសមាហរណកម្មយេនឌ័រ និងការចូលរួមរបស់ស្ត្រី ទៅក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និង ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ការសិក្សានេះរួមបញ្ចូល សមាជិកជាបុរស និងស្ត្រី នៃគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយខេត្ត កំពង់ស្ពឺ និងខេត្តកំពង់ធំ និងអង្គការដៃគូដែល អនុវត្តគម្រោង និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅមូលដ្ឋានមួយ ចំនួនទៀត។ ស្ត្រីដែលជាសមាជិកក្រុមសន្សំដើម្បី ផ្លាស់ប្តូរ ក៏ត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះ ផងដែរ។

មានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចំនួនពីរ សម្រាប់តំបន់ដែល ត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវនេះ៖ ជា តំបន់ដែលតំណាងឲ្យប្រភេទផ្សេងគ្នានៃគ្រោះមហន្តរាយ ដែលបានជួបប្រទះ និងជាតំបន់ដែលតំណាងឲ្យ ប្រភេទនៃទីតាំងភូមិសាស្ត្រដែលគម្រោងកំពុងអនុវត្ត ដូចជាតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល តំបន់មិនសូវ ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ដែលជិតទីប្រជុំជន។

ការពិភាក្សាជាគ្រុម៖ កិច្ចពិភាក្សាជាគ្រុម ចំនួន ១៨ ត្រូវបានរៀបចំ ក្នុងនោះ កិច្ចពិភាក្សាជាគ្រុម ចំនួន ៨ ត្រូវបានធ្វើឡើងជាមួយគណៈកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយឃុំ និងកិច្ចពិភាក្សាចំនួន ១០ ត្រូវបានរៀបចំឡើងជាមួយគ្រុមគ្រប់គ្រងគ្រោះ មហន្តរាយភូមិ។ កិច្ចពិភាក្សាទាំងនេះកំរាប់បញ្ចូល ការពិភាក្សាចំនួន ២ ជាមួយសមាជិកក្រុមសន្សំ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងខេត្តកំពង់ធំដែរ។

មានអ្នកចូលរួមសរុបចំនួន ១៩៨ នាក់មកពី ៣១ ភូមិ ដែលក្នុងនោះ មកពីខេត្តកំពង់ស្ពឺ ចំនួន ១៤ភូមិ និងពីខេត្តកំពង់ធំ ចំនួន ១៧ ភូមិ។ ស្ត្រីត្រូវ បានលើកទឹកចិត្តឲ្យចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងនោះ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ប៉ុន្តែដោយសារតែចំនួន ស្ត្រីមានកម្រិតទាបនៅក្នុងសមាសភាពគណៈកម្មា

ធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមមូលដ្ឋាន ទើប ចំនួនស្ត្រីមានតែ ២៤%ប៉ុណ្ណោះដែលបានចូលរួម។

ការសម្ភាសជាមួយអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់៖ ការសម្ភាសចំនួន ១៩ ជាមួយអ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន ដែលមានជំនាញនិងបទពិសោធន៍ក្នុងការរៀបចំ ផែនការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និង ការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនៅថ្នាក់ខេត្ត ថ្នាក់ ស្រុក និងថ្នាក់ឃុំ។ អ្នកទាំងនោះភាគច្រើនជាអ្នក ដឹកនាំធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ឬជា សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការគ្រោះមហន្តរាយ។ តំណាងរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី និងមន្ទីរកិច្ចការ នារីខេត្ត ក៏ត្រូវបានសម្ភាសន៍ ក៏ដូចជាបុគ្គលិក អង្គការដៃគូផងដែរ។

ដំណាក់កាលទី ៣៖ ការច្នៃចាត់បញ្ចូលគំហើញ និងអនុសាសន៍។ ដំណាក់កាលនៃការសិក្សាស្រាវ ជ្រាវសកម្មភាពដោយមានការចូលរួម ត្រូវបានផ្សា ភ្ជាប់ទៅនឹងការធ្វើសវនកម្មយេនឌ័រនៅក្នុងដំណាក់ កាលទី ១ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីផ្តល់ជាអនុសាសន៍ ចុងក្រោយ។ លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះ នឹងត្រូវ បានប្រើប្រាស់ដើម្បីសម្រេចការរៀបចំកម្មវិធី និង ឧបករណ៍នាពេលអនាគត។

គ្រួសារកសិករនៅក្នុងតំបន់ដែលប្រឈមនឹងគ្រោះទឹកជំនន់នៅខេត្តកំពង់ធំ (រៀម សារ៉ាន់/អុកស្វាម)

ការសន្និដ្ឋានគ្រឹះស្ថានៈ ការតស៊ូមតិ និងការធ្វើការរួមគ្នា

សវនកម្មយេនឌ័រ បានបង្ហាញធាតុគន្លឹះមួយចំនួនសម្រាប់ការតស៊ូមតិនៅថ្នាក់ជាតិ និងការធ្វើការរួមគ្នាប្រកបដោយសក្តានុពល ក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ។

- ក្រសួងកិច្ចការនារី គឺជាអាទិភាព៖
- ដើម្បីតស៊ូមតិ សម្រាប់ការបញ្ឈប់យេនឌ័រ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ កម្រិតអន្តរក្រសួង ទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យ និងទៅក្នុង ផែនការគ្រៀមបង្ការនិងឆ្លើយតបគ្រោះអាសន្ន ដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងអភិវឌ្ឍ
- ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនិងគណៈកម្មាធិការការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងយេនឌ័រដែលទើបតែបង្កើតថ្មីៗ នៅក្នុងក្រសួងកិច្ចការនារីដែលជាអ្នកសម្របសម្រួល ការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងយេនឌ័រ។
- ដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានការចូលរួមបន្ថែមទៀតជាមួយមន្ទីរកិច្ចការនារីខេត្ត ដើម្បីជួយកសាងសមត្ថភាពយេនឌ័រនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ រួមទាំងការបណ្តុះបណ្តាល ស្តីពីការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងលើកទឹកចិត្តស្ត្រីកាន់តែច្រើនក្នុងការទទួលយកតួនាទីដឹកនាំនៅក្នុងគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ។

ការសិក្សា ក៏បានកំណត់ឱកាសសម្រាប់ការពង្រឹងទំនាក់ទំនងជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ សម្ព័ន្ធការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ នៃកម្ពុជា និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ដើម្បីបញ្ឈប់ការបន្តទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយ និងគោលគំនិតយេនឌ័រនិងការកាត់ បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ។

អ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតដូចជាធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងអង្គការយូអិសឌីភី ក៏បានគាំទ្រដល់ការផ្តួចផ្តើមខ្នាតធំស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ហើយលទ្ធផលនៃ ការសិក្សានេះគួរតែត្រូវបានចែករំលែកជាមួយពួកគេ។ ការផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង គួរតែត្រូវបានពង្រឹងនៅក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការតស៊ូមតិពីយេនឌ័រ និងបញ្ឈប់ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុងគម្រោង និងកម្មវិធីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុកាន់តែទូលំទូលាយ។

ការសិក្សានេះបានរកឃើញចំណុចជាច្រើនសម្រាប់កែលម្អការបញ្ឈប់យេនឌ័រនៅក្នុងគោលនយោបាយដែលទាក់ទងនឹងគ្រោះមហន្តរាយ។ ច្បាប់ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយបានកំណត់ថា ស្ត្រីនិងកុមារគឺស្ថិតក្នុងចំណោមជនងាយរងគ្រោះបំផុត ហើយផ្តោតលើ “សិទ្ធិទទួលបាន និងការចូលរួម” របស់បុគ្គល ដើម្បីទទួលបានជំនួយ ក្នុងពេលគ្រោះមហន្តរាយ។ វាបានផ្តល់ឱកាសក្នុងការតស៊ូមតិសម្រាប់យេនឌ័រ ដែលនឹងត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ប្រកាស និង គោលនយោបាយដែលពាក់ព័ន្ធនាពេលអនាគត។

ក្រុមធ្វើសកម្មភាពរួមលើការងារកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ គឺជាវេទិកាគន្លឹះមួយដែលផ្សារភ្ជាប់បណ្តាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ សម្រាប់ ការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយបញ្ចុះបញ្ចូល។ វាបង្កឲ្យមានឱកាសសម្រាប់ការធ្វើការឲ្យកាន់តែជិតស្និទ្ធជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាម បែបប្រជាធិបតេយ្យ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការបញ្ឈប់យេនឌ័រនៅក្នុងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់នៃផែនការសកម្មភាពជាតិសម្រាប់ការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ២០១៤-២០១៨ និងតស៊ូមតិដើម្បីបញ្ឈប់យេនឌ័រឲ្យកាន់តែខ្លាំងនៅក្នុងវដ្តនៃការកសាងផែនការសកម្មភាពជាតិសម្រាប់ការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ២០១៩-២០២៣។

ការសន្និដ្ឋានថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ការសិក្សានេះបានរកឃើញថា របៀបយេនឌ័រ នៅក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយកំពុងមានការកើន ឡើងនៅក្នុងតំបន់គោលដៅនៃការស្រាវជ្រាវនេះ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ អ្នកពាក់ព័ន្ធបានឲ្យដឹងថា ការកើនឡើងនេះ ភាគច្រើនគឺដោយសារឥទ្ធិពល របស់គម្រោង ជាពិសេសតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងការដាក់បញ្ចូលនូវឧបករណ៍ថ្មីជាមួយនិង ទិដ្ឋភាពយេនឌ័រ។

វាគឺជាដំណើរការយឺតយ៉ាវមួយ ដែលទាមទារ ឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងប្រកបដោយចីរភាព ប្រសិនបើចង់ឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរប្រកបដោយអត្ថ ន័យ។ ជំនឿតាមបែបប្រពៃណីអវិជ្ជមានមួយចំនួន ជុំវិញស្ត្រី និងសង្គមនៃប្រជាជនតែមួយខ្លាំង នៅតែមាន នៅឡើយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ការយល់ដឹងកាន់ តែស៊ីជម្រៅនៃផ្នត់គំនិតយេនឌ័រ គឺនៅតែត្រូវការក្នុង ចំណោមសមាជិកគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះ មហន្តរាយ ហើយពាក្យយេនឌ័រ នៅតែយោងសំដៅ ទៅលើស្ត្រី និងកុមារ ជាជាងការរួមបញ្ចូលទំនាក់ ទំនងសង្គមស៊ីជម្រៅរវាងបុរសនិងស្ត្រី។ ឧទាហរណ៍ ត្រូវបានមើលឃើញជាញឹកញាប់ជាបទដ្ឋានប្រពៃណី ជាជាងតម្រូវការសង្គមចាំបាច់ ដើម្បីដោះស្រាយមូល ហេតុជាដើមចម និងដើម្បីធ្វើការជាមួយទាំងបុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងដំណើរការវិវត្តន៍រដ្ឋបាល។

បញ្ហាផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្នុង នោះ រួមមានអត្រាភាពក្រីក្រខ្ពស់ កង្វះការអប់រំ (ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី) និងកង្វះតំហែទាំសុខភាព គឺជាបញ្ហាដែលបន្តប្រឈម ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ក្រុម ដែលងាយរងគ្រោះនៅតំបន់ដែលប្រឈមនឹងគ្រោះ មហន្តរាយ។ ទាំងនេះបានធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ភាព ធន់របស់សហគមន៍ក្រីក្រ ប៉ុន្តែផែនការតាមវិស័យ របស់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងផែនការគ្រៀមរៀបចំនិង ឆ្លើយតបគ្រោះអាសន្នគឺជាចំនុចចាំបាច់ដើម្បីមាន សក្តានុពល ដើម្បីធ្វើការតស៊ូមតិសម្រាប់ការបញ្ឈប់ យេនឌ័រ។

ដំណើរការធ្វើផែនការតាមរយៈការប៉ាន់ប្រមាណ ពីភាពងាយរងគ្រោះ សមត្ថភាព និងមុខសញ្ញា គ្រោះថ្នាក់ បានជួយដល់សហគមន៍នៅក្នុងការ កំណត់អត្តសញ្ញាណផងនាយរងគ្រោះ មុនពេល គ្រោះមហន្តរាយកើតឡើង ដែលនាំទៅដល់ការចាត់ អាទិភាពស្ត្រីមានគគីរ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ចាស់ជរា និងអ្នកមានជំងឺ។ ភាពធន់នៃស្ត្រីដែលងាយរងគ្រោះ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានពង្រឹងតាមរយៈកម្មវិធីក្រុមសន្សំដើម្បីការផ្លាស់ ប្តូរ។ ទាំងនេះបានផ្តល់បណ្តាញសង្គមដ៏មានតម្លៃ សម្រាប់ជម្នះនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃការគ្រប់គ្រង គ្រោះមហន្តរាយ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះ មហន្តរាយ។

ការកសាងសមត្ថភាពស្ត្រី មិនទាន់បានពង្រីក ទៅដល់អ្នកដឹកនាំក្នុងការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្ត រាយ/ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ឬ ទៅដល់សង្គមស៊ីវិលឲ្យបានទូលំទូលាយនៅឡើយ ទេ។ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ខេត្ត ស្រុក និងឃុំ ភាគច្រើនគឺអនុលោមតាមចនា សម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលដែលមានស្រាប់នៅថ្នាក់ក្រោម ជាតិ។ ដោយសារចនាសម្ព័ន្ធទាំងនេះមានលក្ខណៈ ជាប្រព័ន្ធដែលគាំទ្រដោយប្រព័ន្ធប្រជាធិបតេយ្យខ្លាំង តួនាទីដឹកនាំភាគច្រើនត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបុរស។ ប្រព័ន្ធនេះគឺជាវាចាងចនាសម្ព័ន្ធជាបណ្តោះអាសន្ន ខ្លាំងសម្រាប់ភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងការ គ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ។

ទោះជាយ៉ាងណា ការសិក្សានេះបានកំណត់ ឧទាហរណ៍វិជ្ជមានមួយចំនួននៃភាពជាអ្នកដឹកនាំ របស់ស្ត្រីដែលបានលើកទឹកចិត្តដល់ស្ត្រីផ្សេងទៀត ដើម្បីចូលរួមជាមួយគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះ មហន្តរាយ។ ជាអនុសាសន៍ វាក៏ត្រូវរៀបចំជា លក្ខណៈផ្លូវការដោយកត់ត្រាទិន្នន័យនៅថ្នាក់ជាតិ រួមមាន ក) ឈ្មោះ និងទេសរបស់សមាជិកគណៈ កម្មាធិការ ខ) អ្នកដែលត្រូវចាកចេញពីតំណែង និង គ) កំណត់ និងបណ្តុះបណ្តាលបេក្ខជនជាស្ត្រី សម្រាប់តួនាទីក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំ ដោយមានការ សម្របសម្រួលពីមន្ទីរកិច្ចការនារី និងសមាជិកជា ស្ត្រីនៃគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ។